

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

Žaloba podaná dne 18. dubna 2005 Robertem Steinmetzem proti Komisi Evropských společenství

1. zrušil výslovné zamítavé rozhodnutí ze dne 18. ledna 2005, č. 05/399,
2. pokud je to potřebné, zrušil implicitní zamítavé rozhodnutí ohledně žádosti žalobkyně o podporu ze dne 28. listopadu 2003, zrušil implicitní zamítavé rozhodnutí ohledně žádosti žalobkyně o podporu ze dne 23. prosince 2003,
3. určil, že žalobkyně se stala v rámci své činnosti obětí mobbingu;
4. uložil Komisi zaplatit žalobkyni částku 100 000 euro (stotisíc euro) jako náhradu nemajetkové újmy, přičemž je vyhrazeno její zvýšení nebo ohodnocení spojené s mobbingem, neboť budoucnost žalobkyně je zcela nejistá a její zdraví bylo silně narušeno,
5. vyhradil všechny právní povinnosti, zejména právo požadovat oznámení o výsledku svědků, uvedených v závěrečné zprávě IDOC ze dne 7. ledna 2005,
6. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

(Věc T-155/05)

(2005/C 155/51)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 18. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Robertem Steinmetzem, s bydlištěm v Lucembursku, zastoupeným Joëlle Choucroun, advokátkou, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Komise ze dne 10. ledna 2005 týkající se odpovědi na stížnosti žalobce R/376/04 ze dne 29. dubna 2004 a R/857/04 ze dne 20. srpna 2004,
2. uložil Komisi, aby žalobci vrátila 26,19 EUR,
3. přiznal žalobci symbolické 1 euro jako morální náhradu škody, kterou žalobce napadeným rozhodnutím utrpěl,
4. uložil Komisi veškeré náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, úřednice Komise, podala u svých nadřízených dvě žádosti o podporu datované 23. prosince 2003 a 28. listopadu 2004 a uvedla, že se stala obětí mobbingu ve své pracovní jednotce. Svou žalobou napadá zamítnutí svých žádostí jakož i stížnosti, kterou následně podala.

Na podporu své žaloby tvrdí žalobkyně, že vzhledem k počtu úkolů, které jí byly přiděleny jejím nadřízeným, jakož i e-mailům, které jí tento zaslal, je zjevné, že utrpěla skutečný mobbing. Napadená rozhodnutí tedy porušují článek 12 služebního řádu.

Zamítnutí jejích žádostí o podporu podle ní porušuje článek 24 služebního řádu, jakož i návrh p. Kinnocka ze dne 15. října 2003, jehož předmětem je politika v oblasti mobbingu. Žalobkyně dále uplatňuje neexistenci odůvodnění rozhodnutí ze dne 18. ledna 2005, porušení zásady zákazu svévolného řízení, zneužití pravomoci, porušení zásady legitimního očekávání jakož i pravidla „patere legem quam ipse fecisti“ a porušení povinnosti zohlednění zájmů úředníků.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v této věci se brání zamítnutí své žádosti AIPN o vyúčtování nákladů služební cesty a vrácení 26,19 EUR, které byly neoprávněně sraženy z jeho mzdy za březen 2005. V tomto kontextu se rovněž brání zamítnutí žádosti o pomoc, jež byla předložena podle článku 24 služebního řádu.

V tomto ohledu se připomíná, že žalobce se dne 29. července 2003 účastnil v Bruselu prací výběrové komise u výběrového řízení, jejímž byl předsedou. Použil najatý vůz, který mu poskytla Komise. Na zpáteční cestě do Lucemburku načerpal palivo, přičemž důvodem této žaloby je chyba na pokladním dokladu, na němž byla nesprávně vytištěna hodina.

Žalobce na podporu svých tvrzení uplatňuje:

- porušení článků 24, 62, 64 a 71 služebního řádu a článku 11 jeho přílohy VII, jakož i ustanovení „Průvodce služebními cestami“ (rozhodnutí Komise ze dne 23. května 2003) a „Průvodce místy pro vyúčtování služebních cest“ z března 2003,
- porušení povinnosti ochrany legitimního očekávání,
- existence zjevně nesprávného posouzení v projednávaném případě.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2005 Dimitou Lantzoni proti Soudnímu dvoru Evropských společenství

(Věc T-156/05)

(2005/C 155/52)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 18. dubna 2005 žaloba podaná proti Soudnímu dvoru Evropských společenství Dimitrou Lantzoni, s bydlištěm v Lucemburku, zastoupenou Michèle Bouché, advokátkou.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Výboru pověřeného stížnostmi ze dne 8. března 2005 v části, která zamítá dvě stížnosti žalobkyně ze dne 22. září 2004 směřující proti rozdělení bodů povýšení, které se jí týkalo, za rok 2002 a proti nepovýšení za hodnocení rok 2003,
2. uložil žalované náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V listopadu 2003 byla žalobkyně, úřednice žalovaného, informována, že jí nebyl přidělen žádný bod povýšení. Žalobkyně

napadla toto rozhodnutí z důvodu, že její hodnotící zpráva dosud nebyla v době přidělení bodů povýšení konečná. Po této stížnosti a po vylepšení jejího hodnocení jejím hodnotitelem osoba nadřízená žalobkyni přezkoumala její případ s ohledem na konečné hodnocení, avšak opět rozhodla nepřidělit žalobkyni body povýšení za rok 2002. Svou žalobou žalobkyně napadá toto posledně uvedené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí nepovýšit ji v rámci hodnoceného roku 2003.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává zjevně nesprávného posouzení na základě údajného nedostatku soudržnosti mezi rozhodnutím neudělit jí body povýšení a oceněním a známkováním, které byly obsaženy v její hodnotící zprávě. Uplatňuje rovněž, že žalovaná srovnávala její zásluhy nikoliv se všemi úředníky orgánu, kteří jsou kvalifikováni k povýšení, ale pouze s ostatními úředníky jejího oddělení, což je v rozporu jak s článkem 45 služebního řádu, tak s bodem 8 přílohy k rozhodnutí Soudního dvora o povýšení. Žalobkyně mimoto napadá údajné vady posudku Výboru pro povýšení, tedy nedodržení kontradiktornosti a práv obhajoby.

Pokud jde o napadení rozhodnutí o nepovýšení, žalobkyně tvrdí, že její hodnocení neodůvodňuje žádnou překážku v jejím služebním postupu, což platí o to více, když výtky, které jí byly učiněny v hodnotících zprávách, jsou neurčité a neodůvodněné.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2005 Hoechst AG proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-161/05)

(2005/C 155/53)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Hoechst AG, se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo), zastoupenou M. Klusmannem a U. Itzenem, advokáty.